

วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง

การตอบสนองของพันธุ์ข้าวต่อสภาพแวดล้อมภายใต้วันปลูกที่ต่างกัน

จากผลการศึกษาระยะพัฒนาการของข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ปลูกวันที่ 16 พฤษภาคม และ 16 มิถุนายน 2549 พบว่า การกำเนิดใบข้าว 1 ใบ ของข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 ใช้อุณหภูมิสะสม 95.69 องศาเซลเซียส ในขณะที่ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ใช้อุณหภูมิสะสมเท่ากับ 113.6 องศาเซลเซียส ซึ่งระยะพัฒนาการของในนั้น น่าจะถูกควบคุมด้วยพันธุกรรม ส่วนระยะพัฒนาการจากปักดำถึงระยะกำเนิดช่อดอกของข้าวพันธุ์ ชัยนาท 1 ในทั้ง 2 วันปลูก มีค่าอุณหภูมิสะสมเฉลี่ย เท่ากับ 791.37 องศาเซลเซียส ซึ่งข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 เป็นข้าวที่ไม่ไวแสง โดยระยะพัฒนาการจะขึ้นอยู่กับผลรวมของค่าอุณหภูมิสะสม Fehr *et al.*, (1971) กล่าวว่า พืชที่มีอายุการเจริญเติบโตเท่ากันอาจมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเมื่อปลูกในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน แต่การเจริญเติบโตและพัฒนาการจากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่งจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิสะสม ที่ได้รับจำนวนหนึ่งที่แน่นอน ในขณะที่ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ในวันปักดำที่ 16 มิถุนายน มีค่าอุณหภูมิสะสมจากปักดำถึงระยะกำเนิดช่อดอก เท่ากับ 1804.00 องศาเซลเซียส และข้าวที่ปักดำในวันที่ 16 กรกฎาคม มีค่าอุณหภูมิสะสม เท่ากับ 1230.55 องศาเซลเซียส ซึ่งระยะกำเนิดช่อดอกของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 จะขึ้นอยู่กับช่วงแสงวิกฤต Vargara and Chang, 1985 ได้กล่าวว่า ในการกำเนิดรวงของข้าวพันธุ์ที่ไวแสงนั้น ข้าวต้องการวันสั้นช่วงระยะเวลาหนึ่งเพื่อกระตุ้นให้กำเนิดช่อดอก ช่วงแสงวิกฤตที่จะทำให้ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 กำเนิดช่อดอกได้อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 52 นาที (อัมมารและวิโรจน์, 2533) ซึ่งในประเทศไทยอยู่ในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม ดังนั้น การปลูกข้าวที่เข้าใกล้เดือนตุลาคม จะให้ค่าอุณหภูมิสะสม จากปลูกจนถึงระยะกำเนิดช่อดอกลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี (2544)

สำหรับการสะสมน้ำหนักแห้งพบว่า ข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ปักดำวันที่ 16 มิถุนายน มีแนวโน้มการสะสมน้ำหนักแห้งต้นมากกว่าวันปักดำที่ 16 กรกฎาคม ในทางกลับกัน การสะสมน้ำหนักแห้งใบและรวง ในวันปักดำที่ 16 กรกฎาคม มีแนวโน้มสูงกว่าวันปักดำที่ 16 มิถุนายน ทำ

ให้การระสมน้ำหนักแห้งรวมไม่แตกต่างกันทั้งสองวันปลูก ส่วนข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 พบในการทำงานเดียวกันว่า แนวโน้มการระสมน้ำหนักใบในวันปักดำที่ 16 กรกฎาคม มากกว่าวันปักดำที่ 16 มิถุนายน ส่วนน้ำหนักแห้งต้นและรวงทั้งสองวันปลูกมีแนวโน้มการระสมน้ำหนักที่ใกล้เคียงกันโดยทั่วไปนั้น ข้าวพันธุ์ไม่ไวแสง เช่น พันธุ์ชัยนาท 1 การระสมน้ำหนักแห้งจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาการเจริญเติบโต ไม่ว่าจะปลูกเมื่อไหร่ก็ตาม ทั้งนี้เพราะพัฒนาการของข้าวจะขึ้นอยู่กับค่าอุณหภูมิระสม (Fehr *et al.*, 1971) การปลูกข้าวในเดือน มิถุนายน และเดือนกรกฎาคม มีค่าอุณหภูมิสูงสุด – ต่ำสุด ไม่แตกต่างกันมาก (ตารางภาคผนวกที่ 4) จึงน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้การระสมน้ำหนักแห้งรวมในทั้งสองวันปลูกไม่แตกต่างกัน ส่วนข้าวพันธุ์ไวแสง เช่น พันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 นั้น การปลูกที่เข้าใกล้เดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนที่ช่วงแสงวิกฤตอยู่ในช่วงเหมาะสมสำหรับการออกดอก ซึ่งอยู่ในช่วง 11 ชั่วโมง 52 นาที (อัมมารและวิโรจน์, 2533) ทำให้มีระยะเวลาการระสมน้ำหนักแห้งลดน้อยลง ส่งผลให้น้ำหนักแห้งรวมลดน้อยลง แต่จากผลการศึกษารั้งนี้ น้ำหนักแห้งรวมจากทั้งสองวันปลูกใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เป็นไปได้ว่า ปัจจัยพลังงานแสงที่มีอิทธิพลต่อการระสมน้ำหนักต้นและการสร้างผลผลิตของข้าวตามทฤษฎี แต่ในงานทดลองไม่สามารถแยกวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยนี้กับผลผลิตชัดเจน (จิรวุฒน์, 2544) สำหรับผลผลิตที่ได้นั้น พบว่า ข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ให้ผลผลิตที่มากกว่า ข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 ทั้งสองวันปลูก สอดคล้องกับ อารีรัตน์ (2542) และพบว่าในแต่ละวันปลูกของข้าวแต่ละพันธุ์มีผลผลิตที่ใกล้เคียงกัน

ผลการทดลองแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง

จากการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการสังเกตในแปลงทดลอง (Observed data) กับค่าที่ได้จากการจำลองของแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง (Simulated data) ในการจำลองระยะพัฒนาการของข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 และพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ที่ระยะกำเนิดช่อดอก ระยะตั้งท้อง ระยะออกรวง ระยะเมล็ดนํ้านม ระยะเมล็ดแข็ง และระยะสุกแก่ทางสรีระ พบว่า แบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุงสามารถแสดงผลที่เกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวันปลูกได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้การจำลองระยะพัฒนาการของข้าวอาศัยค่าผลรวมของอุณหภูมิระสมรายวัน (Summation Growing Degree Day) ซึ่งแต่ละระยะพัฒนาการของพืชขึ้นอยู่กับผลรวมค่าอุณหภูมิระสม (Fehr *et al.*, 1971 และ เฉลิมพล, 2542) ทั้งนี้ ในข้าวพันธุ์ไวแสงนอกจากค่าผลรวมอุณหภูมิระสมที่จะกำหนดระยะพัฒนาการแล้ว การกำหนดระยะเวลาการกำเนิดช่อดอกยังขึ้นอยู่กับความยาววันวิกฤต ซึ่งข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มีความไวต่อช่วงแสงมาก (photoperiod sensitive) โดยมีความยาววันวิกฤตประมาณ 11.9 – 12.0 ชั่วโมง สอดคล้องกับที่ศึกษาโดย Pushpavesa and Jackson (1979) (อ้างโดย จิรวุฒน์, 2544) และอานันท์ และคณะ (2536)

ซึ่งในแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง ได้อาศัยค่าความยาววันวิกฤต เท่ากับ 11.9 ชั่วโมง โดยกำหนดว่า เมื่อเริ่มจำลองจนถึงวันที่มีความยาววันวิกฤตเท่ากับ 11.9 ชั่วโมง ให้เริ่มเข้าสู่ระยะกำเนิดช่อดอก

ในการจำลองการสะสมน้ำหนักรวมของแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง อาศัยปัจจัยในการจำลอง ได้แก่ ระยะการเจริญเติบโต (ตั้งแต่ปักดำถึงระยะสุกแก่ทางสรีระ) การสังเคราะห์แสง นอกจากนี้ การสะสมน้ำหนักรวมยังอาศัยค่าสัมประสิทธิ์การใช้ไนโตรเจน โดยค่าสัมประสิทธิ์นี้จะเข้าไปมีส่วนในการควบคุมการใช้ไนโตรเจนของข้าว ทั้งนี้ เพราะธาตุไนโตรเจนเป็นธาตุหลักที่เกี่ยวข้องกับขบวนการการเจริญเติบโตของพืช เป็นองค์ประกอบในการสร้างโปรตีน เอนไซม์และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของนิวคลีโอโปรตีน คลอโรฟิลล์และวิตามิน ดังนั้นจึงส่งเสริมให้ใบพืชมีสีเขียวเข้ม ขยายพื้นที่ใบ ทำให้ประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสงของใบสูงขึ้น เพิ่มจำนวนต้นต่อกอ เมื่อมีไนโตรเจนเพียงพอ ต้นและใบจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว (Matsushima *et al.*, 1963 and Lamb, 1978) เมื่อทำการจำลองน้ำหนักรวม ผลที่ออกมาได้ใกล้เคียงและมีแนวโน้มที่สูงกว่าค่าสังเกต ทั้งนี้เพราะแบบจำลองดังกล่าวมีสมมติฐานที่ว่า ไม่มีผลกระทบจากปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับต้นข้าว เช่น แมลงศัตรู การหักล้ม การร่วงหล่นของเมล็ด และการเกิดโรค เป็นต้น

สำหรับการจำลองผลผลิต แบบจำลองสามารถจำลองผลผลิตในวันปลูกที่ 16 มิถุนายนทั้งสองพันธุ์ได้ใกล้เคียงกับค่าสังเกต ส่วนวันปลูกที่ 16 กรกฎาคม จำลองได้มากกว่าค่าสังเกต ทั้งนี้การจำลองผลผลิต ขึ้นอยู่กับ สัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลชีวภาพ อัตราการเจริญเติบโต โดยค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลได้มาจากการปรับค่าโดยเปรียบเทียบกับค่าสังเกตในแปลงทดลอง สาเหตุที่แบบจำลอง สามารถจำลองผลผลิตข้าวที่ปักดำในวันที่ 16 กรกฎาคม ได้มากกว่าวันที่ 16 มิถุนายน เพราะเนื่องจากระยะเวลาที่เริ่มสะสมน้ำหนักที่เมล็ดจนถึงระยะสุกแก่ยาวนานกว่าวันปักดำที่ 16 มิถุนายน โดยทั่วไปแล้วแบบจำลอง ทำการจำลองผลผลิตข้าวได้มากกว่าค่าสังเกต ทั้งนี้เป็นเพราะสาเหตุจากไม่มีผลกระทบจากปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับต้นข้าว ดังกล่าวข้างต้น

โดยภาพรวมแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง สามารถจำลองพัฒนาการ การสะสมน้ำหนักรวมและผลผลิต กับพันธุ์ข้าวชยันนาท1 และพันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 ได้เป็นที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตาม แบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง เป็นแบบจำลองที่อาศัยหลักการที่ค่อนข้างเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน โดยแบบออกเป็นส่วนของประเมินระยะพัฒนาการ (ที่ปรับปรุงขึ้นมาใหม่) การสังเคราะห์แสง และการเจริญเติบโตซึ่งอาศัยการใช้ไนโตรเจนมาใช้ในการประเมิน ซึ่งจากความเรียบง่ายของโปรแกรมนี้ทำให้มีข้อจำกัดของแบบจำลอง กล่าวคือ สามารถจำลองได้เฉพาะระยะพัฒนาการ การสะสมน้ำหนัก

แห่งรวม และผลผลิตเท่านั้น ซึ่งต่างจากแบบจำลอง CERES-Rice ซึ่งมีความซับซ้อนและอาศัยข้อมูลนำเข้าหลายรูปแบบ ซึ่งผลจากการเปรียบเทียบ แบบจำลอง CERES-Rice พบว่า การจำลองระยะพัฒนาการ มีค่าใกล้เคียงกันกับค่าสังเกต เนื่องจากใช้หลักการของการผลรวมของอุณหภูมิสะสมรายวัน และความยาววันวิกฤต เช่นเดียวกับกับแบบจำลองการเจริญเติบโตของข้าวภายใต้ระบบ FARMSIM ที่ปรับปรุง แต่แบบจำลอง CERES-Rice อาศัยค่าสัมประสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับระยะพัฒนาการของข้าว 4 ค่าได้แก่ P1 (ระยะเวลา growing degree days (GDD) ของระยะเติบโตทางต้นและใบพื้นฐาน (basic vegetative phase)) P2O (ความยาววันวิกฤตในการกำเนิดรวง (ข้าวโงง) P2R (ระยะเวลา (GDD) ชะลอการกำเนิดรวง) และ P5 (ระยะเวลา (GDD) สะสมน้ำหนักเมล็ดจนสุกแก่ทางสรีรวิทยา) ส่วนการจำลองการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ 4 ค่าเช่นกัน ได้แก่ G1 (จำนวน spikelet สูงสุดต่อน้ำหนักแห้งต้นแม่ 1 กรัม) G2 (น้ำหนักเมล็ดสูงสุดหนึ่งเมล็ด (g)) G3 (ศักยภาพการแตกกอของข้าว) G4 (สัมประสิทธิ์ความทนทานอุณหภูมิสูง) ซึ่งผลการจำลองการสะสมน้ำหนักแห้งและผลผลิต พบว่า ใกล้เคียงกับค่าสังเกตเช่นกัน แต่แบบจำลอง CERES-Rice สามารถที่จะจำลองการสะสมน้ำหนักแห้งข้าว แยกส่วนได้แก่ ต้น ใบ และรวงผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต ได้แก่ น้ำหนักเมล็ดและจำนวนเมล็ด ซึ่งแบบจำลองสามารถประเมินได้ใกล้เคียงกับค่าสังเกต อีกทั้งสามารถจำลองประสิทธิภาพการใช้ไนโตรเจนได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved